

Список використаних джерел

1. Базилевич В. Д. Іпотечний ринок / В. Д. Базилевич, Н. П. Погорельцева. – К.: Знання, 2008. – 717 с.
2. Євтух О. Т. Іпотека – механізм ефективного використання ресурсів / О. Т. Євтух. – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2001. – 316 с.
3. Лютий І. О. Іпотека: навч. посіб. / І. О. Лютий, В. І. Савич, О. М. Калівошко. – К.: Знання, 2011. – 445 с.

УДК 336.71.078.3

ІГНАТИШИН М. В.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів,
Мукачівський державний університет

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗА ФОРМУВАННЯМ РЕСУРСНОЇ БАЗИ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Важливим елементом будь-якої країни є банківська система оскільки, змобілізовані тимчасово вільні кошти, перетворює на капітал, що працює на розвиток банківського бізнесу. Від ресурсної бази та оптимальної її структури залежать такі показники, як рентабельність і ліквідність. В умовах дефіциту фінансових ресурсів особливої актуальності набувають такі питання, як оптимізація структури ресурсної бази та вибір стратегічних напрямків щодо управління нею. На сьогодні негативний вплив на банківську діяльність мають низькі доходи населення, незадовільний фінансовий стан позичальників, що потребує створення значних резервів та ускладнює формування ресурсної бази комерційних банків.

Внаслідок цього індикатором втрати фінансової стійкості банків може виступити зростання процентних ставок залучених ресурсів. В умовах нестійкої ресурсної бази, банк змушений дорого купувати ресурси та підвищувати ставки за кредитами. У той же час, збільшення ставок за активами повістю не компенсує покриття збитків, а спричиняє подальше погіршення кредитного портфелю через погіршення кредитоспроможності позичальників. За даними, НБУ, проведено аналіз ресурсної бази банків України [1]. Аналіз показав, що внаслідок процесу поглиблення нестабільності національного фінансового ринку ускладнило систему управління в банках, у тому числі і систему формування їх ресурсної бази. Однак протягом останніх років вона мала зростаючу тенденцію як у частині власних, так і у частині залучених ресурсів рис. 1.

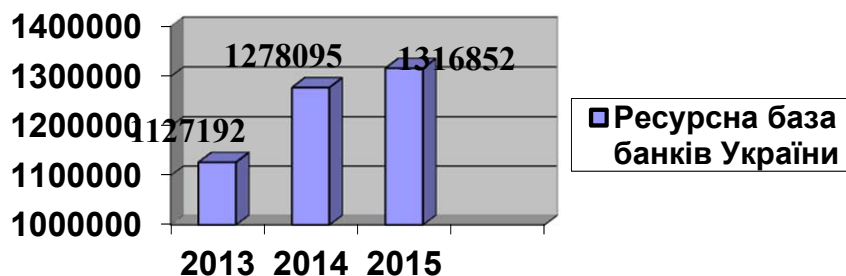

Рис. 1. Ресурсна база банків України станом на 1 січня 2013-2015 р. [1]

На початок 2015 року ресурсна база вітчизняних банків для здійснення активних операцій, за рахунок девальвації гривні зросла на 3,03%. Проте у той час капітал банківської системи на 1 січня 2015 р. зменшився на 23,14%. Це відбулося через суттєве виведення регулятором банків, які мають банківську ліцензію протягом 2014 р. з вітчизняного ринку банківських послуг. Загалом, аналізуючи ресурсну базу комерційного банку можна стверджувати, що її оптимальна структура досягається співвідношенням між власними коштами та зобов'язаннями банку, за якого забезпечується найефективніша пропорційність між коефіцієнтом фінансової рентабельності та коефіцієнтом фінансової стійкості банку, тобто максимізується його ринкова вартість [2]. Це дає підстави виокремити складові елементами комплексного механізму управління ресурсами банку використовуючи два основні критерії: витрати і прибуток. А це означає, що за оптимального впливу як внутрішнього так і зовнішнього середовища на банк, ресурси повинні отримуватись із мінімальними витратами та забезпечувати максимальний прибуток. На рис. 2 побудовано механізм управління та контролю за ресурсною базою комерційного банку.

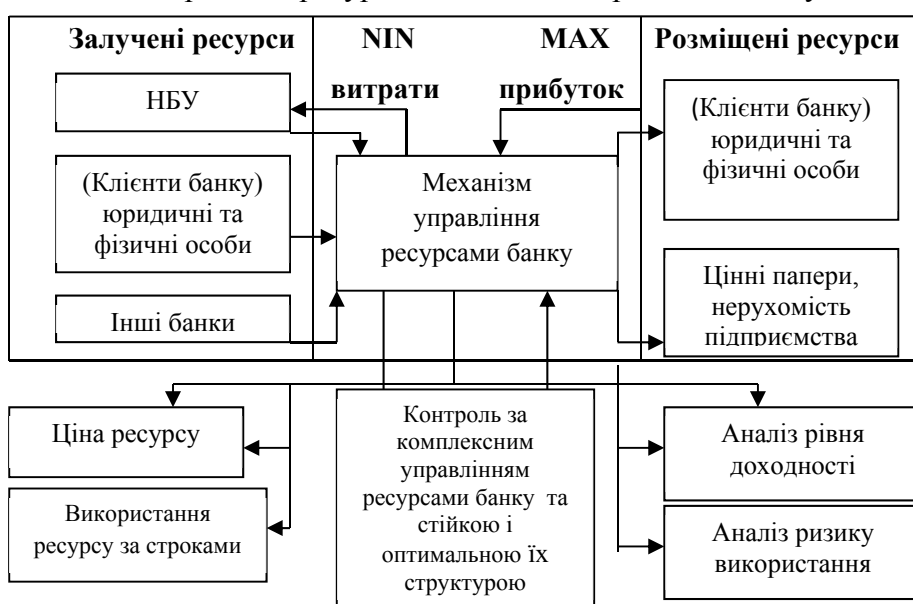

Рис. 2. Механізм управління та контролю за формуванням ресурсної бази комерційного банку

Підсумовуючи викладене можна стверджувати, що достатня за обсягом та належним чином збалансована ресурсна база банків на яку впливають всі види послуг є важливою передумовою їх прибутковості, підтримкою достатньої ліквідності та довіри з боку учасників ринку. Зміцнення ресурсної бази сприяє підвищенню можливостей банків у задоволенні поточних та інвестиційних потреб суб'єктів господарювання у додаткових фінансових ресурсах.

Список використаних джерел

1. Сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document;jsessionid=37FDA4216E7051950AC64EFC80AF1C4E?=75>.
2. Фурсова В. А. Формування ресурсної бази комерційних банків: сучасний стан і перспективи розвитку [Електронний ресурс] / В. А. Фурсова, М. О. Капелюшна // Открытые информационные и компьютерные технологии. – 2011. – № 50.

УДК 336.74:336.717.13

ІГНАТИШИН М. В.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів,
ЛАДЖУН О. О.,
Мукачівський державний університет

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗГОТІВКОВИХ РОЗРАХУНКІВ

Закон України «Про банки і банківську діяльність» дозволяє проводити безготівкові розрахунки на підставі розрахункових документів на паперових носіях, або в електронному вигляді [1]. В Україні банки можуть використовувати такі платіжні інструменти: платіжні доручення, платіжні вимоги – доручення, векселі, чеки, банківські платіжні картки та інші дебетові і кредитові платіжні інструменти, що застосовуються у міжнародній банківській практиці [2].

Організація розрахунків вимагає строгого виконання фінансової дисципліни, своєчасної сплати боргів із зобов'язань і забезпечення своєчасного одержання засобів за реалізовану продукцію і надання послуг. Затримка платежів приводить до порушення договірних умов, та створює фінансові труднощі у веденні фінансово господарської діяльності підприємств різних форм власності.